

Geliş Tarihi/Received : 25.10.2015

Kabul Tarihi/Accepted : 14.06.2017

DOI: 10.17155/omuspd.322776

ŞEHİR VE KIRSALDA ÖĞRENİM GÖREN ÇOCUKLARIN BAZI MOTORİK ÖZELLİKLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

Fatih UYGUN¹ Faruk YAMANER²

ÖZET

Çalışma Ordu ilinde şehir ve kırsal bölgede yaşayan 8-10 yaş grubu öğrencilerin bazı motorik özelliklerinin ne ölçüde geliştiğini tespit etmeyi amaçlamıştır.

Çalışmaya Ordu ilinde bir özel okul ve bir köy okulunda öğrenim gören yaşları 8-10 yaş arasında değişen 40 kız ve 40 erkek öğrenci olmak üzere toplam 80 öğrenci katılmıştır. Çocukların temel motorik özelliklerini belirlemek için; tek ayak üzerinde durma, çabukluk, yakalama, durarak uzun atlama, fırlatma ve 12,20 m sürat koşusu bölümlerinden oluşan motor performans test protokolü uygulanmıştır. Verilerin analizinde Independent samples t-test uygulanmıştır.

Şehir ve kırsalda öğrenim gören öğrencilerin performans değerleri karşılaştırıldığında tek ayak üzerinde durma değişkeninde anlamlı fark bulunmamıştır ($p>0,05$). Diğer bağımsız değişkenlerde çabukluk, ($p<0,05$), yakalama, durarak uzun atlama, fırlatma ve 12,20 m sürat koşusu değerlerinde ($p<0,01$) şehirde okuyan öğrencilerle kırsalda okuyan öğrenciler arasında anlamlı fark olduğu tespit edilmiştir. İki okul arasında karşılaştırma yapıldığında özel okulda okuyan kız öğrencilerin yakalama, durarak uzun atlama, fırlatma ve koşu değişkenlerinde anlamlı fark görülmüştür ($p<0,01$). Özel okulda okuyan erkek öğrencilerde ise yakalama ve durarak uzun atlama değişkeninde anlamlı farklar tespit edilmiştir ($p<0,05$).

Çalışmamızda özel okulda okuyan öğrencilerin motorik özelliklerinde daha fazla gelişme olduğu görülmüştür. Bu farkın nedenini eğitim gördükleri eğitim ortamının ve eğitici ilgisinin kalitesine, sosyoekonomik şartlara ve bilinçli ebeveynlere bağlayabiliriz.

Anahtar kelimeler: Beden eğitimi, Çocuk, Fiziki şartlar, Motorik özellik

COMPARISON OF CHILDREN WHO STUDY IN CIVIC AND RURAL AREAS IN TERMS OF SOME MOTORIC FEATURES

ABSTRACT

The objective of this study is to find out to what extent some basic motoric features of children between the ages of 8 and 10 who were living in civic and rural areas developed. A total 80 students consisting of 40 females and 40 males, whose ages ranged from 8 to 10 and who were studying at a private school and a public village school in Ordu participated in this study. Motor performance test protocol, which included the stages of standing on one foot, agility, gripping, long jump, throwing and 12,20 meter sprint was applied to find out the basic motoric features of the children. Independent samples t-test was used for the analysis of the data. When the performance values of the students studying at private school and public village school were compared, no significant difference was found in the variable of standing on one foot ($p>0.05$). Significant differences were found in other independent variables of agility ($p<0.05$), gripping, long jump, throwing and 12.20-meter sprinting ($p<0.01$) between students studying in city and rural area. When the two schools were compared, significant differences were found in the gripping, long jump, throwing and sprint variables of female students in private school ($p<0.01$). Significant differences were also found in gripping and long jump variables of female students in private school ($p<0.01$). In our study, more development was found in the motoric features of students studying at private school. This difference can be explained with the quality of educational environment and care of the trainers, socioeconomic conditions and conscious parents.

Keywords: Child, Motoric characteristics, Physical conditions, Physical education

¹ Aile Ve Sosyal Politikalar Bakanlığı, Ordu "Yazışmadan sorumlu yazar" fthuygun80@gmail.com

² Hitit Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksek Okulu, Çorum

GİRİş

Gelişim çağında olan ilkokul öğrencilerinin temel motorik özelliklerinin gelişmesi bulundukları gelişim dönemine uygun şartların oluşması ile ilgilidir. Bunlar; aile ilgisi ve beklentisi, sosyoekonomik düzey, çevresel şartlar, sağlıklı gelişim ve okulda alınan eğitimin niteliği olarak sıralanabilir. Ailenin eğitimsiz olması ve çocuğun gelişim döneminin üstünde beklentilerinin olması çocuğun hem zihinsel hem de bedensel manada olumsuz etkilenmesine neden olmaktadır ve bu durum özellikle kırsal bölgede yaşayan topluluklarda daha sık görölmektedir. Çocuğun kişilik gelişiminde, olumlu davranış kazanımında, ruhsal ve fiziksel yönden sağlıklı, kendi kendine yetebilen, kendine ve yaşadığı dünyaya faydalı bir birey olarak yetişmesinde ailenin rolü önemlidir [1].

Sosyoekonomik düzeyi iyi olan ailelerin çocukları kaliteli bir eğitim ve öğretimin önemini bilen bir aile noktasında şanslı görölebilir ve sağlıklı bir gelişim gösterebilir, fakat şehir hayatı ve yaşam mücadelesi içinde olan aileler çocuk eğitime para ayırıp zaman ayıramadıkları için aile ilgisinden mahrum kalan ruhsal ve bedensel manada beklentilere olumlu cevap veremeyen çocuklar yetiştirirler. Yapılan bazı çalışmalarda sosyoekonomik düzey ile motor performans arasında bir ilişkinin olmadığı görölse de farklı sosyoekonomik düzeydeki çocukların motor gelişimleri arasında farklılıkları ortaya koyan araştırmalar da vardır. Sosyoekonomik düzeyin alt basamakları olan zekâ uyaranları ve beslenme alışkanlıkları dolaylı olarak çocukların motor performans sonuçları üzerinde etkili olmaktadır [2,3].

Pozitif çevresel şartlara sahip olan çocuklar; gelişim dönmelerinde ihtiyaç duydukları oyun alanları noktasında şanslıdırlar ve sağlıklı bir gelişim gösterebilirler. Çocukların genetik olarak sahip oldukları davranış potansiyellerinin oluşması için, uygun ortam ve yetiştirilme imkanlarına sahip olmaları gerekir. Nitekim insanların, řu anda gerçekleştirebildikleri gelişim seviyesinin, genetik potansiyelin üst sınırıyla belirlenmiş olan optimum gelişme basamağından çok aşağıda olduğu belirtilmektedir [4]. Bunun sebebi olarak olumsuz sosyal çevre şartları gösterilmektedir. Denilebilir ki, çocukların içinde bulunduğu olumlu sosyal çevre şartlarının dereceleri, uygun davranış gerçekleştirme derecelerini de belirlemektedir. Çocuklara bu imkânları sunan sosyal çevrelerin en önemlileri ise; aile, eğitim, din ve devlet gibi sosyal kurumlardır [5]. Bu kurumların; kişilerin hem genel davranışlarını düzenleme, hem de daha özel davranışlara hazırlama fonksiyonu icra ettikleri görölür [6].

Çocuğun okulda aldığı eğitimin niteliği ve eğitimi veren eğitmenin niteliği onun motor gelişiminde çok önemlidir. Çocuk gelişimi ruhsal manada çocuğun ailede, okulda ve çevresinde gördüğü ilgi ve alakaya, bedensel manada ise çevresinin uygun fiziki şartlarına, okuduğu okulun sosyal çalışmalarına ve beden eğitimi dersinin niteliği ile doğrudan alakalıdır.

Bilimsel ve teknolojik değişim ve gelişmeler neticesinde bireyden beklenen nitelik, bilgi ve beceriler farklılaşmıştır. Bu nedenle öğrencilere kazandırılması beklenen temel bilgi ve becerilerin yanında eleştirel ve yaratıcı düşünme, takım çalışması, problem çözme, bağımsız çalışma, analitik düşünme vb. bilgi, beceri, yetenek ve tutumların da öğrencilere kazandırılması gerekmektedir. Öğretim programlarındaki değişimler, bu tür bilgi ve becerilerin kazanılıp kazanılmadığının değerlendirilmesinde klasik değerlendirme araçlarının kullanılmasının yanı sıra, öğrencilerin bu tür kazanımlara sahip olup olmadıklarına ilişkin doğrudan gözlem yapma imkanı sağlayan performansa dayalı ölçme ve değerlendirme yaklaşımlarının da işe koşulmasını zorunlu kılmaktadır [7,8].

Genel eğitimin tamamlayıcısı ve ayrılmaz bir parçası olan beden eğitimi, kişinin fiziksel hareketlere katılarak vücut ve yapı fonksiyonunu geliştiren, eklem ve kas kontrolü sağlayan, beden eğitimin amaçlarına uygun bedensel, duygusal, sosyal ve zihinsel yönden değişim meydana getirmek ve organ kontrolü sağlamak için hareket etmesini öğreten bir faaliyet sistemidir [9]. Hareket eğitimi çocuğun lokomotor ve denge hareket yeteneklerini geliştirir [10]. İlköğretim dönemi büyümenin ve beden gelişiminin en hızlı olduğu dönemdir. Ayrıca bu dönem fizyolojik gelişim devrelerini etkilemekte ve çocuğun hem fiziksel gelişiminde hem de sosyal davranışlarında çok önemli bir süreç olarak karşımıza çıkmaktadır [11].

Psiko-motor gelişim, yaşam boyu devam eden bir süreç olup motor becerilerde azalma ya da yeni bir becerinin kazanılması gibi tüm fiziksel değişimlerle ilgilenir [12]. Gallahue çocuğun motor yeteneklerinin geliştirilmesinde düzenli sistemli nitelikli öğretme-öğrenme ortamlarına ihtiyaç duyulduğunu ve çocuğun egzersizlerine rehberlik edilmesi gerektiğini vurgulamaktadır [13].

Bu çalışmada; şehir ve kırsal bölgede okuyan 8-10 yaş grubundaki çocukların temel motorik özellik farklarının karşılaştırılması amaçlanmıştır.

MATERYAL VE METOT

Araştırma grubu: Bu çalışmaya 2013–2014 eğitim ğretim yılında Ordu ili Ünye ilçesinde bulunan bir köy okulu (aybaşı Köklük İ.Ö.O) ve bir özel okulda (Akdora Koleji) okuyan yaşları 8 ve 10 yıl arasında değişen toplam 40 kız (20 şehir, 20 kırsal) ve 40 erkek (20 şehir, 20 kırsal) olmak üzere 80 ğrenci katılmıştır. Bu araştırmada deneysel yöntemlerden rastgele dağıtılmış gruplara uygulanan Yarı-deneysel (quasi-experimental design) yöntem kullanılmış olup, çalışma deneysel nitelik taşımaktadır.

Veri Toplama Aracı

Uygulanan Test Protokolü

Bu araştırmada öğrencilerin motor performans becerilerini ölçmek için, Morris, Atwater, Williams ve Wilmore'un 1980 yılında 3-10 yaş grubu çocuklar için geliştirdikleri motor performans test protokolü uygulanmıştır. Bunlar tek ayak üzerinde durma, çabukluk, yakalama, durarak uzun atlama, fırlatma ve 12,20 m sürat koşusu bölümlerinden oluşan testlerdir. Uygulanan test sonuçları kayıt altına alınarak çalışma tamamlanmıştır.

1. Tek ayak üzerinde dengede durma: Tercih edilen ayağın üzerinde durma süresini saptamayı amaçlamaktır. Test üç kez tekrarlanır ve sonuçların ortalaması alınır. lüm için kronometre ve düdük kullanılmaktadır.

2. Çabukluk: Sırtüstü yatma durumundan, dikey duruma geçerek 3,05 m.'lik mesafeyi koşması, tenis topunu alması ve dönerek eski duruma geçmesi arasındaki süreyi ölçmektir. Çocuğun dikkat süresi ve koordinasyonu hakkında bilgi verir. Test üç kez tekrarlanır ve sonuçların ortalaması alınır. Başlangıç ve bitiş noktaları belirlenir. Test için bant, kronometre, düdük ve tenis topu kullanılmaktadır.

3. Yakalama: Havadan atılan topu yakalama yeteneğini ölçmektir. Çocuğun koordinasyonu hakkında bilgi verir. Bu aşamada topun yakalanma şekli parmak ucu ve avuç içi yetenekleri göz önüne alınarak (iyi-1) (orta-2) (kötü-3) değerlendirilir. Test üç kez tekrarlanır ve sonuçların ortalaması alınır. Test için düdük ve basketbol topu kullanılmaktadır.

4. Durarak Uzun Atlama: Çocuğun iki ayağını kaldırıp, bedenini ileri doğru hareket ettirerek, ne kadar uzağa atlayabildiğini ölçmektir. Aynı zamanda bedenin iki yönlü koordinasyonu

hakkında bilgi verir. Test üç kez tekrarlanır ve sonuçların ortalaması alınır. Başlangıç çizgisi belirlenir. Test için şerit metre, bant ve düdük kullanılmaktadır.

5. Basketbol topunu çift elle fırlatma: Amaç 75-76 cm çevre uzunluğu (29,5-30 inch) ve 567-624 gr basketbol topunu atabileceği en uzak mesafeye attırarak bel, omuz ve kol kaslarının gücünü ölçmektir. Test üç kez tekrarlanır ve sonuçların ortalaması alınır. Test için şerit metre, basketbol topu ve düdük kullanılmaktadır.

6. Sürat Koşusu: Amaç çocuğun 12,2 m.'lik mesafeyi ne kadar hızlı koştuğunu saptayarak hareket için gereken kas gruplarının ne kadar geliştiğini görmektir. Test üç kez tekrarlanır ve sonuçların ortalaması alınır. Başlangıç ve bitiş çizgileri belirlenir. Test için bant, kronometre ve düdük kullanılmaktadır.

İstatistiksel Analiz: Verilerin hesaplanmasında SPSS 19.0 istatistik paket programı kullanılmıştır. İstatistiksel olarak Independent samples t-test uygulanmıştır. Bu çalışmada hata düzeyi $p<0,05$ ve $p<0,01$ olarak kabul edilmiştir.

BULGULAR

Tablo 1. Grup değişkenine göre yaş, boy ve kilo değerleri

Grup	n	Yaş	Ss	Boy	Ss	Kilo	Ss
Kırsal Okul Erkek	20	8,95	0,826	149,6	4,835	40,95	5,862
Özel Okul Erkek	20	8,95	0,826	146,9	4,559	41,55	3,634
Kırsal Okul Kız	20	8,85	0,875	140,5	6,549	40,50	4,883
Özel Okul Kız	20	9,10	0,852	139,9	5,276	39,90	3,959

Tablo 2. Grup değişkenine göre motorik özelliklerinin karşılaştırılması

Değişkenler	Grup	N	$\bar{X}$	Ss	sd	t	p
Tek Ayak Denge duruşu	Kırsal	40	0,82	0,88	78	1,153	0,253
	Özel Okul	40	1,04	0,84			
Çabukluk	Kırsal	40	5,03	0,84	78	2,215	0,030
	Özel Okul	40	4,68	0,54			
Yakalama	Kırsal	40	1,90	0,49	78	5,315	0,040
	Özel Okul	40	1,48	0,55			
Durarak Uzun Atlama	Kırsal	40	1,40	0,18	78	-4,178	0,035
	Özel Okul	40	1,59	0,22			
Fırlatma	Kırsal	40	7,47	2,26	78	3,871	0,045
	Özel Okul	40	9,47	2,35			
Koşu	Kırsal	40	3,34	0,59	78	4,064	0,038
	Özel Okul	40	2,92	0,26			

$p<0,05$ ve $p<0,01$

Tablo 2’de görüldüğü gibi sonuçlar iki grup arasında cinsiyet ayrımı yapmadan karşılaştırıldığında özel okulda okuyan öğrencilerde çabukluk, yakalama, durarak uzun atlama, fırlatma ve 12,20 m sürat koşusu değişkenlerinde anlamlı farklar görülmüştür ($p<0,01$). Tek ayak üzerinde dengede durma değişkeninde ise anlamlı sonuç bulunamamıştır ($p>0,05$).

Tablo 3. Grup değişkenine göre kız öğrencilerin motorik özelliklerinin karşılaştırılması

Değişkenler	Grup	N	$\bar{X}$	ss	sd	t	p
Tek Ayak Denge duruşu	Kırsal	20	0,88	0,92	78	-0,788	0,436
	Özel Okul	20	1,10	0,90			
Çabukluk	Kırsal	20	5,21	0,87	78	2,100	0,043
	Özel Okul	20	4,73	0,55			
Yakalama	Kırsal	20	1,95	0,38	78	6,617	0,008
	Özel Okul	20	1,16	0,37			
Durarak Uzun Atlama	Kırsal	20	1,40	0,15	78	-3,834	0,032
	Özel Okul	20	1,59	0,16			
Fırlatma	Kırsal	20	6,73	1,75	78	-4,982	0,038
	Özel Okul	20	10,10	2,43			
Koşu	Kırsal	20	3,55	0,72	78	3,893	0,025
	Özel Okul	20	2,90	0,24			

$p<0,05$ ve $p<0,01$

Kız öğrencilerin birbiri ile karşılaştırılmasında tek ayak üzerinde durma değişkeninde anlamlı fark görülmezken, çabukluk değişkeninde çok az olsa da anlamlı fark bulunmaktadır ($p<0,05$). Özel okulda okuyan kız öğrencilerin kırsal bölgede okuyan kız öğrencilere göre yakalama, durarak uzun atlama, fırlatma ve koşu değişkenlerinde anlamlı fark görülmüştür ($p<0,01$) (Tablo 3).

Tablo 4. Grup değişkenine göre erkek öğrencilerin motorik özelliklerinin karşılaştırılması

Değişkenler	Grup	N	$\bar{X}$	ss	sd	t	p
T. A Denge	Kırsal	20	0,75	0,85	78	-0,874	0,387
	Özel Okul	20	0,98	0,79			
Çabukluk	Kırsal	20	4,83	0,78	78	0,921	0,354
	Özel Okul	20	4,63	0,54			
Yakalama	Kırsal	20	1,84	0,60	78	2,282	0,028
	Özel Okul	20	1,38	0,66			
D.U Atlama	Kırsal	20	1,40	0,22	78	-2,473	0,019
	Özel Okul	20	1,60	0,27			
Fırlatma	Kırsal	20	8,28	2,51	78	-0,820	0,414
	Özel Okul	20	8,90	2,19			
Koşu	Kırsal	20	3,11	0,30	78	1,838	0,074
	Özel Okul	20	2,93	0,29			

$p<0,05$ ve $p<0,01$

Tablo 4’de erkek öğrencilerin birbiri ile karşılaştırmalarında tek ayak üzerinde durma, çabukluk, fırlatma ve koşu değişkenlerinde istatistiksel olarak anlamlı fark görülmemiştir. Yakalama ve durarak uzun atlama değişkenlerinde ise özel okulda okuyan erkek öğrencilerde anlamlı fark vardır ($p<0,05$).

TARTIŞMA

Bu çalışmada 8-10 yaş arasında olan kırsal ve özel okulda okuyan ilköğretim çağındaki çocukların motorik gelişim farklarını incelemek için Morris ve ark, (1980) tarafından 3-10 yaş grubu çocuklar için geliştirilen motor performans test protokolü uygulanmıştır [14]. 8-10 yaş dönemindeki çocuklar, gelişim dönemlerinin son çocukluk dönemi içerisinde bulunmakta olup, psikomotor gelişim dönemlerinden sporla ilişkili hareketler evresinde yer almaktadır. Bu döneme ait bedensel yapıdaki değişim, çocuğun bedenini daha iyi tanımasına ve kullanmasına imkân sağlar. Dolayısıyla çocuk koordinasyon ile kontrol gerektiren becerilerde büyük aşama kaydeder [15].

Çalışmamızda şehir ve kırsal okullarda okuyan kız ve erkek öğrencileri cinsiyet ayrımı yapmadan karşılaştırıldığında şehirde okuyan öğrenciler adına (çabukluk, yakalama, durarak uzun atlama, fırlatma ve 12,20 m sürat koşusu) anlamlı farklar görülmüştür ($p<0,01$). Bu fark da iki okulun sosyoekonomik durumuna, okulların sosyal projelere olan ilgisine ve okulun sportif etkinliklerinin niteliğine bağlanabilir. Tek ayak üzerinde dengede durma değişkeninde ise anlamlı sonuç bulunamamıştır. Genel olarak iki okulda da okuyan öğrencilerin bazı motorik özelliklerinin gelişim dönemlerine göre gelişmiş olduğu söylenebilir.

Wrotniak ve ark, (2006) çocuklarda motor beceri yeterliliğinin fiziksel aktivite ile olumlu ilişkisini ortaya koyarken, sedanter yaşamla da ters orantılı olduğunu ortaya koymuşlardır [16]. Barrett ve ark, (2009) ise yaptıkları longitudinal çalışmada 8-12 yaş çocuklarda motor beceri düzeylerini belirleyerek 6-7 sene sonra fiziksel aktivite düzeyleri ile karşılaştırdıklarında özellikle nesne kontrol becerisi yüksek olan çocukların yetişkinlikte daha aktif sportif yaşam içinde olduklarını ortaya koymuş ve motor beceri gelişiminin yaşam boyu spor alışkanlığı yönünden anahtar bir özellik olduğunu ifade etmişlerdir [17]. Tanyeri (2001) düzenli oyun ve beden eğitimi yapan çocukların kemik ve kas dokusu yapılarındaki gelişmeye bağlı olarak büyümeye karşı uyarıcı sonuçlar doğurduğunu, çocuk gelişimi açısından önemli sayılan oyun ve beden eğitiminin, eğitimin ilk basamağı olan ilköğretimdeki önemini belirtmiştir [18].

Çalışmamızda kız öğrencilerin birbiri ile karşılaştırılmasında tek ayak üzerinde durma değişkeninde anlamlı fark görülmezken, çabukluk değişkeninde çok az olsa da anlamlı fark görülmüştür ($p<0,05$). Yakalama, durarak uzun atlama, fırlatma ve koşu değişkenlerinde anlamlı fark görülmüştür ($p<0,01$). Bayraktar ve ark, (2010) 7-11 yaş arası kız çocukların fiziksel aktivite düzeyleri ve vücut kompozisyonlarını inceledikleri çalışmalarında, kız çocukların fiziksel aktivite düzeylerinin diğer ülke çocuklarına oranla daha düşük olduğunu belirtmişlerdir. Bunun sebebinin diğer ülkelerin fiziksel aktivite alışkanlığının çocukluk çağlarda kazandırıldığını, Türkiye’de ise fiziksel aktiviteye yönelik beden eğitimi dersinin haftalık ders saatinin düşük olması ve bu sebepten dolayı fiziksel aktivite düzeyinin diğer ülkelerde yaşayan çocuklara oranla daha düşük çıktığı belirtmişlerdir [19]. Koçak ve Kartal, (2003) yaptıkları çalışmada ilköğretim okullarında uygulanan müfredat programındaki beden eğitimi derslerinin öğrencinin fiziksel gelişimine olan etkisini araştırmışlar ve araştırma sonucunda uygulanmakta olan beden eğitimi ders etkinliklerinin istenen ölçüde öğrencilerin fiziksel uygunluklarında anlamlı gelişmelere yol açmadığını belirtmişlerdir [20]. İmamoğlu ve ark, (2002) fiziksel aktivite ve beden eğitimi dersine katılım süresi faktörlerine bağlı olarak öğrencilerin fiziksel uygunluk düzeylerinin karşılaştırılması amacı ile yaptıkları çalışma, Bolu il merkezinden 17, Köln il merkezinden 156 öğrenciyi Eurofit test bataryasında değerlendirmişler değerlendirme sonucunda, Köln deki öğrencilerin fiziksel becerilerde daha başarılı olduklarını belirtmişler ve bunun sebebini de, beden eğitimi dersleri ve serbest zaman etkinliklerinin nicelik ve nitelik açısından daha iyi olduğu sonucuna bağlamıştır. Bu araştırma sonucu bizim çalışmamızın sonucu olan beden eğitimi dersinin önemi vurgusunu desteklemektedir [21]. Koç ve Tekin, (2011) beden eğitimi derslerinin çocuklarda seçilmiş motorik özellikler üzerine etkisi araştırmak üzere yaptığı çalışmada beden eğitimi programının temel amaçları arasında yer alan hareket becerilerinin kazanılması ve geliştirilmesi, haftada düzenli olarak uygulanan beden eğitimi dersinin sıklığına ve nitelikli beden eğitimi öğretmenine bağlı olduğunu belirtmişlerdir [22].

Sonuç olarak, motor becerilerin kazanılmasının ve geliştirilmesinin merkezinde yaş gruplarında kazanılması gereken motor becerilerin öneminin farkında olan ebeveynlere, becerileri nitelik ve nicelik olarak destekleyecek sportif aktivite ortamlarına ve bilinçli bir çevreye ihtiyaç olduğunu düşünmekteyiz.

KAYNAKLAR

1. Honig SA. Parent involvement in early childhood education. revised edition, Linda Kessler, Washington D. C., 1990;1-43.
2. İnan M. Erken çocuklukta hareket gelişimi, gelişim ve eğitimde yeni yaklaşımlar. (Editör: M. Sevinç), Morpa: İstanbul, 2003.
3. Şen S. İletişim dilinin 4–5 yaş çocuklarının bağımlılık davranışlarına etkisi üzerine deneysel bir çalışma, Selçuk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Doktora Tezi, Konya, 1997.
4. Bronfenbrenner U, Ceci SJ. Heredity, environment, and the question “How?” a first approximation. R. Plomin ve G. E. McClearn (Ed.), Nature-Nurture, s. 313-324; Kağıtçıbaşı, Çiğdem, Kültürel Psikoloji Kültür Bağlamında İnsan ve Aile, YKY, İst. 998, s. 158.
5. Erdoğan İ. İşletmelerde davranış. İstanbul Üniversitesi, İşletme Fak. Yay. No: 242, İst. 1991, s. 96-97.
6. Eroğlu F. Davranış bilimleri. İst. 1996, s. 88.
7. MEB, (2006). İlköğretim kurumlar yönetmeliği, Proje ve Performans Görevleri Genelgesi. Ankara.
8. Paykoç F. (2005). Yeni öğretim programlarını inceleme ve değerlendirme raporu. 11 Mayıs 2014
9. Tamer K, Pulur A. Beden eğitimi ve sporda öğretim yöntemleri. Ada Matbaacılık Ltd. Şti. Ankara, 2001.
10. Çamlıyer H. Eğitim bütünlüğü içinde çocuk hareket eğitimi ve oyun. Can Ofset Basım, İzmir, 1999.
11. Gülüm V. Adana ilindeki beden eğitimi öğretmenlerinin ilköğretim okullarında uygulanmakta olan beden eğitimi öğretim programına yönelik görüşlerinin değerlendirilmesi, Çukurova Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi, 2008.
12. Özer DS, Özer K. Çocuklarda motor gelişim. Ankara: Nobel Yayıncılık.
13. Gallahue D. (1989) Understanding motor development. Carmen, Indiana: Benchmark Pres. 2007.
14. Morris MA, Atwater EA, Williams JM, Wilmore HJ. Motor performance and antropometric screening measurements for preschool age children. Motor Development: Theory into Practice, Managroph 3 Motor Skills. 1980.
15. Gökmen H, Karagül T, Aşçı FH. Psikomotor gelişim, GSGM Yayın No: 139 Ankara. 1995.
16. Wrotniak BH, Epstein LH, Dorn JM, Jones KE, Kondilisc VA. The relationship between motor proficiency and physical activity in children. Pediatrics 2006; 118:1758- 65.
17. Barnett LM, Van Beurden E, Morgan PJ, Brooks LO. Childhood motor skill proficiency as a predictor of adolescent physical activity. Journal of Adolescent Health 2009; 44: 252–59.
18. Tanyeri Y. İlköğretim I, II, III. ve IV, V. sınıflarında beden ve oyun eğitimine verilen önem, Atatürk Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi (atabesbd) 2001;1 (4) :154-156.
19. Bayraktar A, Saygın Ö. 7-11 yaş arası kız çocukların fiziksel aktivite düzeyleri ve vücut kompozisyonlarının incelenmesi, 11.Uluslararası Spor Bilimleri Kongresi, 10-12 Kasım, Antalya, 2010.
20. Koçak S, Kartal A. İlköğretim öğrencilerinin bir öğretim döneminde fiziksel uygunluk gelişimindeki değişimin incelenmesi, Gazi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi, 2003; 8 (1) : 53-60.
21. İmamoğlu O, Çoknaz H. İlköğretim programlarında yer alan beden eğitimi dersleri ile öğrencilerin fiziksel gelişimlerinin araştırılması, Atatürk Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi (atabesbd). 2002; 4 (2) : 5-11.
22. Koç H, Tekin A. Beden eğitimi derslerinin çocuklarda seçilmiş motorik özellikler üzerine etkisi, 7. Ulusal Beden Eğitimi ve Spor Öğrt. Kongresi 25-27 Mayıs 2011, VAN/YYÜ Eğitim Fakültesi Dergisi 2011; Özel Sayı, 9-17.